

LÊ BẢO TÌNH BAN MÊ THUẬT

Thánh Lễ Cầu Nguyện

tâm tình tháng HAI

03-02-2026

- Lưu hành nội bộ -

TÂM TÌNH THÁNG HAI

Tháng Hai –Xuân đã về!

*Tháng Hai về rồi đây
Xuân cũng đến rồi đây
Thôi, đừng nhẩn mặt nữa
Hãy trao nhau nụ cười!*

Vậy là mùa Đông giá lạnh đã qua, và bình minh lại gọi nắng Xuân về sưởi ấm mọi miền cho ngàn hoa khoe sắc, cho cây lành trái ngọt.

*Tháng Hai về thềm thấy dáng người thương
Dù vẫn biết là mong manh sương khói
Bạn ở đâu, đang vui hay mệt mỏi?
Trả lời đi... Bạn mong ước điều gì?*

Mùa xuân là khởi điểm của niềm vui, là sức sống của cây lá, là thăng hoa của hương thơm đất trời... Mùa xuân là dịp đoàn tụ, yêu thương, tha thứ, tận hưởng và sẻ chia hạnh phúc. Mùa xuân là dịp gặp nhau, tay bắt mặt mừng, có gì sai sót trong năm cũ cũng bỏ qua hết, và trao nhau những lời chúc tốt đẹp nhất. Lời chúc dạt dào hơn cả là hy vọng, là nguồn vui. Hy vọng vào những gì tốt đẹp nhất sẽ đến với bản thân, gia đình, anh em, bạn bè... Nguồn vui vì luôn có Chúa đồng hành và phù hộ.

Chúa chính là Mùa Xuân đem Bình An và Hạnh Phúc đến cho mọi người. Xin những ngọn gió xuân thổi bay đi những muộn phiền, để Chúa Xuân luôn hiện hữu vì chỉ có Thiên Chúa mới đem đến Mùa Xuân Vĩnh Cửu cho chúng ta. Xin Chúa đồng hành với chúng ta trong mỗi giây phút của cuộc đời.

Tháng Hai về, chúng ta hiệp ý với Đức Giáo Hoàng cầu cho các trẻ em mắc bệnh nan y: Xin cho những trẻ em mắc bệnh nan y và gia đình các em có thể nhận được sự chăm sóc y tế và hỗ trợ cần thiết, không bao giờ đánh mất nghị lực và hy vọng.

Tháng Hai về, chúng ta tưởng nhớ và cầu nguyện nhân ngày Giỗ 9 năm:

- Đức Cha Phaolô Nguyễn Văn Hòa (+14.02.2017)

- Cha giáo Anrê Lê Trần Bảo (+14.02.2017)

Tháng Hai về, chúc mừng sinh nhật:

- Cha giáo GB. Nguyễn Minh Hảo (15.02.1947),

- Cha GB. Nguyễn Đình Lượng (10.02.1961),

- Cha Phêrô Lưu Thọ (20.02.1962),

- Anh Lê Văn Cựu (08.02),

- Anh Võ Mạnh Kha (01.02),

- Anh Giuse Nguyễn Minh Thành (02.02.1956),

- Anh Vũ Đức Trung (28.02),

- Anh Giuse Giang Tiến Thêm (02.02),

- Anh Trịnh Thanh Toàn (21.02),

- Anh Giacôbê Bùi Ngọc Mai (06.02.1962),

- Anh Phêrô Nguyễn Thịnh Đức (05.02.1963),

- Anh Nguyễn Kim Hồng (01.02.1963),

- Anh Bônaventura Lê Thanh Long (12.02.1963),

- Anh Phêrô Hà Văn Thịnh (06.02.1963),...

Tháng Hai năm nay, chúng ta hiệp ý tạ ơn Chúa nhân dịp Ngân Khánh Hôn Phối của anh chị Hoàng Xuân Hóa - 25 năm đủ đầy Vui – Sáng – Thương – Mừng.

Tạ ơn Chúa một năm cũ qua đi với biết bao hồng ân. Hân hoan đón chào Mùa Xuân mới tươi đẹp, ấm cúng tình gia đình với hy vọng một năm mới tràn đầy ơn lành. Kính chúc Quý Cha giáo luôn an mạnh, tràn đầy hồng ân, nguyện xin Thiên Chúa cho Quý Cha được hưởng Mùa Xuân: Tươi Vui, Hạnh Phúc. Cầu chúc Đại gia đình Lê Bảo Tịnh Năm Mới An Khang, Thịnh Vượng – Năm 2026 Niềm Tin – Hy Vọng và dồi dào Ân Sủng.

Xuân đã về!

Xua giá lạnh đêm đông

Những hàng cây tuyết trắng đã tan rồi

Nghìn nụ hồng chím chím đẹp trên môi

Ta tận hưởng đất trời hương hoa cỏ...

Vũ Đình Bình

Thư mời hiệp dâng Thánh lễ cầu nguyện

Tâm tình tháng Hai

Một năm cũ đã qua, năm mới lại về trong niềm vui hy vọng. Luật tuần hoàn của Tạo hóa cứ thế xoay vần, hết Hạ lại sang Thu; hết mùa Đông lạnh lẽo lại đến mùa Xuân ấm áp. Trong bốn mùa luân chuyển của đất trời, có lẽ mùa Xuân vẫn là mùa đẹp nhất.

Bởi, mùa Xuân là khởi điểm của niềm vui, là sức sống của cây lá, là thăng hoa của hương thơm đất trời... Mùa Xuân là dịp đoàn tụ, yêu thương, tha thứ, tận hưởng và sẻ chia niềm vui hạnh phúc. Phải chăng vì thế, cứ mỗi độ xuân về lòng người luôn đầy hân hoan và rộn ràng? Xuân về, lòng người dường như tuôn tràn niềm tin và hy vọng những điều thiện hảo viên mãn.

Chúa chính là Mùa Xuân đem BÌNH AN và HẠNH PHÚC đến cho mọi người. Nhân dịp tết đến xuân về chúng con trân trọng kính mời Đức Cha, Quý Cha và Anh Chị Em cùng hiệp thông tham dự Thánh lễ cầu nguyện cho Gia đình Lê Bảo Tịnh, xin cho mọi người sống tâm tình tươi vui, tin thác trong năm mới Bính Ngọ.

Thánh lễ sẽ cử hành vào lúc **5g30 sáng thứ Ba đầu tháng, ngày 03.02.2026** tại **nhà nguyện Trung tâm Mục vụ** (số 01 Trần Hưng Đạo, TP.BMT) do Cha Giuse Bùi Công Chính chủ sự.

Trong Thánh lễ này, xin hiệp ý cầu nguyện nhân ngày giỗ 9 năm: Đức Cha Phaolô Nguyễn Văn Hòa và Cha giáo Anrê Lê Trần Bảo (+14.02.2017)

Đặc biệt, chúng ta hiệp ý tạ ơn Chúa nhân dịp Ngân Khánh Hôn Phối của anh chị Hoàng Xuân Hóa -25 năm đủ đầy: Vui – Sáng – Thương – Mừng.

Sau Thánh lễ, kính mời Quý Cha, Quý Anh Chị và các cháu ở lại chia sẻ niềm vui với gia đình anh chị Hoàng Xuân Hóa. Đây cũng là dịp chúng ta tổng kết sau 1 năm Hồng Ân, tổng tiễn năm cũ Ất Ty, chào đón năm mới Bính Ngọ... Xin Chúa ban cho một Mùa Xuân Phúc Lộc.

Trân trọng kính mời.

Nhóm Admin

THÁNH LỄ

CHUNG LỜI TẠ ƠN

Lm. Nguyễn Duy

ĐK: Trong hân hoan chúng con về đây, mang tin yêu mơ ước nồng

say, cùng hợp tiếng ca tạ ơn Chúa lời thiết tha. 1. Bao năm
2. Như nai
3. Xin hiệp

tháng con hằng ước mơ về bên Chúa hát khúc tạ ơn. Ôi giây
khát mong nguồn nước trong hồn con khát chính Chúa tình thương. Con vui
nhất muôn người chúng con tình yêu Chúa nối kết đoàn con, xin dâng

phút chan hòa thánh ân trong cõi lòng dâng trào ý thơ.
sống trở về thánh cung cho cõi lòng vương tròn ước mong.
Chúa trong một khúc ca lời cảm tạ muôn đời thiết tha.

Ca nhập lễ

Lạy Chúa là Thiên Chúa chúng tôi, xin cứu độ chúng tôi, từ khắp muôn dân, xin thu hợp chúng tôi về, để chúng tôi được ca tụng thánh danh Chúa, và được vinh dự ngợi khen Chúa.

Bài Đọc I: 2 Sm 18, 9-10. 14b. 24-25a. 30 – 19, 3

“Áp-sa-lôm con cha ơi, sao cha không chết thay cho con?”

Bài trích sách Sa-mu-en quyển thứ hai.

Trong những ngày ấy, Áp-sa-lôm đang cỡi lừa, tình cờ gặp các cận vệ của Đa-vít, và khi con lừa đi qua dưới cây sồi to lớn rậm rạp, thì đầu ông vướng vào cây sồi, và ông bị treo lơ lửng, và con lừa ông đang cỡi cứ chạy. Có người thấy vậy, liền đi báo cho Giô-áp rằng: “Tôi đã thấy Áp-sa-lôm bị treo trên cây sồi”. Giô-áp cầm ba chiếc lao phóng thẳng vào tim Áp-sa-lôm.

Bấy giờ Đa-vít đang ngồi giữa hai cửa, còn người lính gác lúc đó đi trên thành phía trên cửa, ngược mắt lên trông thấy một người chạy về. Tên lính gác hô to báo tin cho vua. Vua liền nói: “Nếu chỉ có một đứa, tức là nó mang tin mừng”. Vua nói với anh ta: “Người hãy qua bên này”. Khi anh ta đi qua và đứng đó, thì tên Cút xuất hiện và tâu vua rằng:

“Tâu đức vua, tôi mang đến cho vua một tin mừng, vì hôm nay, Chúa đã xét xử bệnh vực đức vua, Người đã giải thoát đức vua khỏi tay tất cả những kẻ dấy lên chống lại đức vua”. Vua hỏi Cút: “Áp-sa-lôm con ta có bình an không?” Cút thưa lại: “Ước gì các thù địch của đức vua và toàn thể những kẻ dấy lên chống đức vua, đều bị tai họa như chàng thanh niên đó”.

Bấy giờ vua buồn sầu và đi lên lầu nơi cổng thành mà khóc lóc. Ngài vừa đi vừa nói: “Con ơi, hỡi Áp-sa-lôm! Áp-sa-lôm con ơi! Sao cha không chết thay cho con! Áp-sa-lôm con ơi! Áp-sa-lôm con ơi! Chớ gì ai để cha chết thay cho con. Áp-sa-lôm con ơi! Con ơi, hỡi Áp-sa-lôm!”

Người ta đi báo tin cho Giô-áp hay rằng đức vua khóc lóc và than tiếc con, nên hôm đó cuộc chiến thắng trở nên tang chế cho toàn dân, vì hôm đó, dân chúng nghe nói rằng: “Đức vua thương tiếc con mình”.

Đó là lời Chúa.

Thánh Vịnh 127-C

Tv 127, 1-2.3.4-5 (Lễ Thánh Gia)

Thanh Lâm - 10/2025

Soprano
Alto

ĐK. THẬT VINH PHÚC AI NGƯỜI LUÔN KÍNH SỢ CHÚA.

Tenor
Bass

ĂN Ở NGAY LÀNH THEO ĐƯỜNG LỐI CỦA NGÀI.

8 Emin Amin

1. Ôi vinh phúc cho người hằng sợ Chúa luôn.
2. Cành nho chín thơm ngọt trở nhiều trái tươi.
3. Ngàn ơn phúc xuống cho người sợ Chúa luôn.

10 B7 Emin E7 Bmin7(-5)

1. Đường lối Chúa chính trực bền tâm đôi bước. Nhiều công sức, nay người được
2. Là hiền thê dịu dàng ở trong gia thất. Cành ô - liu đâm nhiều chồi
3. Từ Si - on Chúa thương tình luôn chúc phúc. Nay Gia-liem huy hoàng, trù

13 E7 Amin F#min7(b5) B7 Emin D.C

1. hưởng thanh nhàn. Ngàn muôn phúc lộc, hạnh phúc dâng tràn.
2. búp non đẹp. Là con cái bạn đầm ấm, sum vầy.
3. phú, hưng thịnh. Hồng ân ngút ngàn của Chúa ban tặng.

Đáp Ca: Tv 85, 1-2. 3-4. 5-6

Đáp: Lạy Chúa, xin ghé tai nghe, xin nhậm lời con

Xướng: Lạy Chúa, xin ghé tai nghe, xin nhậm lời con, vì con đau khổ và cơ bần. Xin bảo toàn mạng sống con, vì con hiếu thảo với Ngài, xin cứu vớt người bầy tôi đang cậy trông vào Chúa.

Xướng: Ngài là Thiên Chúa của con, xin thương con, lạy Chúa, vì con ân cần kêu van Ngài. Nguyên cho bầy tôi Chúa được hân hoan, vì, lạy Chúa, con vươn hồn lên tới Chúa.

Xướng: Lạy Chúa, vì Chúa nhân hậu và khoan dung, giàu lượng từ bi với những ai kêu cầu Chúa. Lạy Chúa, xin nghe lời con khẩn nguyện, và quan tâm đến tiếng con van nài.

Alleluia: Tv 144, 13cd

Alleluia, alleluia! – Chúa trung thành trong mọi lời Chúa phán, và thánh thiện trong mọi việc Chúa làm. – Alleluia.

Phúc Âm: Mc 5, 21-43

“Hỡi em bé, Ta bảo em hãy chỗi dậy”.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Máccô.

Khi ấy, Chúa Giê-su đã xuống thuyền trở về bờ bên kia, có đám đông dân chúng tụ họp quanh Người, và lúc đó Người đang ở bờ biển. Bỗng có một ông trưởng hội đường tên là Gia-ia đến. Trông thấy Người, ông sụp lạy và van xin rằng: “Con gái tôi đang hấp hối, xin Ngài đến đặt tay trên nó để nó được khỏi và được sống”. Chúa Giê-su ra đi với ông ấy, và đám đông dân chúng cũng đi theo chen lấn Người tứ phía.

Vậy, có một người đàn bà bị bệnh xuất huyết đã mười hai năm. Bà đã chịu cực khổ, tìm thầy chạy thuốc, tiêu hết tiền của mà không thuyên giảm, trái lại bệnh càng tệ hơn. Khi bà nghe nói về Chúa Giê-su, bà đi lẫn trong đám đông đến phía sau Người, chạm đến áo Người, vì bà tự nhủ: “Miễn sao tôi chạm tới áo Người thì tôi sẽ được lành”. Lập tức, huyết cầm lại và bà cảm thấy trong mình đã được khỏi bệnh. Ngay lúc ấy, Chúa Giê-su nhận biết có sức mạnh đã xuất phát từ mình, Người liền quay lại đám đông mà hỏi: “Ai đã chạm đến áo Ta?” Các môn đệ thưa Người rằng: “Thầy coi, đám đông chen lấn Thầy tứ phía, vậy mà Thầy còn hỏi ‘Ai chạm đến Ta?’” Nhưng Người cứ nhìn quanh để tìm xem kẻ đã làm điều đó. Bấy giờ người đàn bà run sợ, vì biết rõ sự thể đã xảy ra nơi mình, liền đến sụp lạy Người và thú nhận với Người tất cả sự thật. Người bảo

bà: “Hỡi con, đức tin con đã chữa con, hãy về bình an và được khỏi bệnh”.

Người còn đang nói, thì người nhà đến nói với ông trưởng hội đường rằng: “Con gái ông chết rồi, còn phiền Thầy làm chi nữa?” Nhưng Chúa Giêsu đã thoáng nghe lời họ vừa nói, nên Người bảo ông trưởng hội đường rằng: “Ông đừng sợ, hãy cứ tin”. Và Người không cho ai đi theo, trừ Phê-rô, Gia-cô-bê và Gio-an, em Gia-cô-bê. Các ngài đến nhà ông trưởng hội đường. Và Chúa Giê-su thấy người ta khóc lóc kêu la ồn ào, Người bước vào và bảo họ: “Sao ồn ào và khóc lóc thế? Con bé không chết đâu, nó đang ngủ đó”. Họ liền chế diễu Người. Nhưng Người đuổi họ ra ngoài hết, chỉ đem theo cha mẹ đứa bé và những môn đệ đã theo Người vào chỗ đứa bé nằm. Và Người cầm tay đứa nhỏ nói rằng: “Ta-li-tha-kum”, nghĩa là: “Hỡi em bé, Ta truyền cho em hãy chỗi dậy!” Tức thì em bé đứng dậy và đi được ngay, vì em đã được mười hai tuổi. Họ sửng sốt kinh ngạc. Nhưng Người cấm ngặt họ đừng cho ai biết việc ấy, và bảo họ cho em bé ăn.

Đó là lời Chúa.

Ca hiệp lễ

Phúc cho những ai có tinh thần nghèo khó, vì nước trời là của họ. Phúc cho những ai hiền lành, vì họ sẽ được Đất Nước làm cơ nghiệp.

Tựa Làn Trầm Hương

Đỗ Vy Hạ

1. Tựa làn trầm hương thơm bay về thiên đường.
2. Một niềm thành tâm xin dâng trọn xác hồn,
3. Hòa lời trầm ca cao bay về chín tầng.

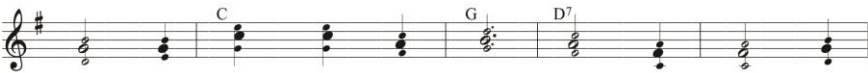
1.2.3. Nguyễn tình yêu Chúa thánh hóa cho lễ dâng.

1. Đây bánh thơm nồng, đây chén rượu hồng, làm thành lễ
2. Cho ước mơ hồng, đẹp lứa tuổi xuân, cuộc đời mai
3. Muôn tiếng tơ đàn, giọng hát nhịp nhàng, làm thành lễ

vật dâng về Cha chí nhân. ĐK. Chúc tụng

Ngài là Chúa tể càn khôn, Đã rộng tình nuôi

sống con từng ngày. Chúc tụng Ngài là Chúa khắp mọi

nơi, Chúc tụng Ngài mãi đến muôn muôn đời.

Xin tri ân

Anh Tuấn

1. Lời tạ ơn con dâng lên Chúa khi nắng
2. Là giọt sương long lanh trong nắng ôi rất
3. Đường trần gian say sưa con bước, quên lối

hồng vừa mới lên, khi hoàng hôn đang xuống dần xuống
đẹp và rất xinh, nhưng chẳng lâu tan biến dần biến
về lạc bến mê, quê nhà yêu xa mất rồi mất

dẫn. Vì ngàn hồng ân như muôn lớp sóng Chúa thương
dẫn. Là một làn mây bay bay theo gió chút tở
rồi. Ngài đã đủ thương ban ơn soi lối cánh tay

đổ xuống trên con, tháng năm hoài mãi miên man.
trời Chúa đâu quên, thế nên Ngài vẫn ngay bên.
Ngài đỡ nâng con, dẫn đưa về bến an vui.

ĐK. Xin tri ân Ngài bằng khúc hoan ca, trong không gian theo thời
gian vang mãi. Bao nhiêu tâm tình dệt khúc hoan ca, xin dâng lên
Ngài xin tri ân Ngài.

CHÚT TÌNH CON THƠ

Tác giả: Lm. Nguyễn Duy

1. Mẹ ơi! Trên trần gian con chưa thấy ai đến nhờ
2. Mẹ ơi! Trên đường trần vương theo gót chân, những bụi
3. Mẹ ơi! Như hạt lệ đã vỡ tan, những nhọc

Mẹ mà Mẹ không thương giúp. Mẹ ơi! Con biết
mờ lòng nặng bao nhung nhớ. Mẹ ơi! Trên nước
nhân là lời kinh dâng tiến. Mẹ ơi! Cho dẫu

rằng tình Mẹ rất bao la, luôn dõi
trời tình Mẹ rất bao dung, con lỗi
đời còn nặng gánh bon chen, nhưng có

nhìn từng nhịp bước con thơ.
lầm Mẹ cầu Chúa tha cho.
Mẹ đời nhẹ nổi truân chuyên.

ĐK. Mẹ nguồn cây trồng cho người thất vọng. Mẹ là niềm

tin cho người lữ thứ. Mẹ là niềm vui cho người buồn

đau, Mẹ là nghỉ ngơi cho người đơn côi.

MỘT VÀI TÂM TÌNH

Bại liệt tâm hồn

Trong hội đường hôm ấy, Tin Mừng kể lại một người bại tay. Nhưng khi đọc kỹ, ta nhận ra còn một dạng bại liệt khác, âm thầm và nguy hiểm hơn: bại liệt tâm hồn. Người đàn ông kia bị bại tay, nổi đau lộ rõ, ai cũng có thể nhìn thấy. Còn những kẻ rình rập Đức Giê-su thì mang một sự bại liệt tâm hồn: lòng nhân ái của họ đã chai lỳ.

Khi lòng nhân ái chai cứng, con người trở nên hung hãn. Họ không chỉ căm tức, họ có lời nói cay nghiệt, những phán xét lạnh lùng, những oán thù tích tụ. Trong hội đường, họ không quan tâm đến con người đang đau khổ, mà chỉ chăm chăm tìm cơ để tố cáo. Luật được giữ, nhưng người được chữa lành thì bị bỏ rơi.

Chính vì thế, Đức Giê-su gọi người bại tay “*đứng dậy, ra giữa đây*”. Người đặt nỗi đau của một con người cụ thể vào trung tâm, phơi bày sự tương phản cay đắng: một cánh tay tê liệt nhưng trái tim còn biết trông cậy, và những con tim lành lặn nhưng đã mất khả năng yêu thương. Rồi Người hỏi: “*Ngày sa-bát, được phép làm điều lành hay điều dữ, cứu mạng người hay giết người?*”

Câu hỏi ấy không chỉ dành cho họ, mà vang vọng đến mọi thời.

Bại liệt tâm hồn còn biểu lộ nơi sự chán ghét những người ngay lành. Trước sự thiện, người ta cảm thấy bị đe dọa; trước lòng tốt, họ thấy khó chịu. Ánh sáng trở thành điều cần phải loại trừ, bởi nó làm lộ ra bóng tối đang che

giấu bên trong. Thay vì để Đức Giê-su chữa lành, họ chọn im lặng cứng ngắc – một sự im lặng giết chết lòng xót thương.

Tin Mừng không kể họ nói gì, nhưng chính sự câm lặng ấy là dấu hiệu rõ nhất của bại liệt tâm hồn. Không làm điều lành khi có thể, cũng là một cách làm điều dữ. Không cứu người khi có thể cứu, cũng là một cách giết chết sự sống đang được trao phó cho mình.

Đứng trước Tin Mừng này, tôi không chỉ hỏi: *tay tôi có lành không?* mà sâu hơn: *lòng tôi còn mềm dịu không?* Tôi có đang giữ đúng luật mà quên mất con người? Tôi có đang dùng lời nói để làm tổn thương, dùng sự đúng đắn để loại trừ, dùng im lặng để tránh né trách nhiệm yêu thương?

Xin cho con được chữa lành khỏi bại liệt tâm hồn. Xin cho con biết chọn điều lành, ngay cả trong những điều nhỏ bé; biết cứu lấy sự sống bằng một cử chỉ xót thương, một lời nói hiền hòa. Và xin cho con, mỗi ngày sa-bát của đời mình, dám để Đức Giê-su làm chủ, để con người được sống.

Lm. Giuse Hoàng Kim Toan

Bằng trái tim, bằng cuộc đời dâng tặng

(BBT) - *Hưởng ứng cuộc thi viết về chủ đề GIA ĐÌNH do Ban Mục vụ Giáo dân Giáo phận Banmethuot tổ chức. Xin giới thiệu bài viết đoạt giải nhì của anh Nguyễn Vinh Sơn được công bố sáng ngày 04.5.2012, tại Khóa Tình huân Giới gia trưởng Giáo phận Banmethuot.*

Bài viết nói lên tâm sự và cảm nhận của anh Hoàng Xuân Hóa về người vợ trẻ xinh đẹp, hy sinh cả tuổi thanh xuân, luôn tươi cười vui vẻ chăm sóc anh, người chồng bại liệt, và 2 đứa con nhỏ đại suốt 9 năm nay không một lời oán trách, than vãn.

Gần bốn mươi tuổi tôi mới được diễm phúc yêu em, tôi vốn không được bảnh trai cho lắm, thế mà em cũng yêu tôi. Tình yêu đáp lại tình yêu, xin được cảm ơn em...

Ngày ấy, tôi mừng lắm, tim tôi vỡ ra từng mảnh khi chúng tôi quyết định kết hôn. Có lẽ tôi là người hạnh phúc nhất lớp vì chỉ duy nhất mình tôi được linh mục cùng lớp làm lễ cưới cho tôi. Hạnh phúc thật tràn trề, vì có em chăm sóc lo lắng cho tôi, em còn cho tôi diễm phúc làm bố của những đứa con bé bỏng dễ thương, tôi thật hạnh phúc.

Tôi làm nghề chạy xe tải chở hàng đi Sài gòn. Cuộc sống gia đình thật êm ả, dùng một cái... tai nạn không may xảy ra với tôi, cảm nhận như bầu trời này sắp sập, tai tôi ù đi, mắt tôi hoa lại, tim tôi tan nát, vì thân xác tôi quá nặng nề, khi bác sĩ cho tôi biết tôi bị liệt toàn thân phía dưới từ bụng trở xuống.

Tôi thất vọng và đầy chán nản, chẳng lẽ rồi đây tôi sẽ mất tất cả, nào đôi chân, tiền bạc, vợ con ư? Tôi thực sự chán nản.

Tôi sinh ra đời dưới một ngôi sao xấu như nhà văn nào đó đã viết, tôi cũng vậy, vì lần đầu tiên trong đời khi tôi chán nản mà không có em. Tôi hoàn toàn suy sụp về thể xác cũng như tâm hồn, tôi thất vọng, tôi rã rời...

Oán trách Chúa ư? Oán trách số phận ư? Oán trách em ư? Tôi chao đảo, đầu óc rối bời, thân xác nặng nề, tôi không thể đứng vững trên đôi chân của mình.

Căn phòng rộng lớn không một tiếng động. Chỉ mình tôi đơn độc chống chọi với nỗi cô đơn. Tôi gào lên trong nước mắt: Chúa ơi, sao có quá nhiều đau khổ đến với cuộc đời con? Con đã tin Chúa mà sao đời con khổ như thế? Tại sao vậy Chúa? Chúa ơi, con đã không còn đủ sức để gánh chịu nỗi đau này. Chúa ơi, hãy cứu con. Tôi đã gào khóc với Chúa trong sự tuyệt vọng như vậy.

Rồi thời gian trôi qua, bên tôi vẫn có em.

Chúa đâu có bỏ tôi. Ngài ban cho tôi quá nhiều Hồng ân. Tôi nằm liệt mà bên tôi vẫn có em, em chăm sóc tôi từng miếng cơm chén nước, vỗ về từng giấc ngủ. Tôi vẫn sống trong tràn trề hạnh phúc vì bên tôi vẫn có em. Chúa đâu ngờ quên tôi, Ngài ban cho tôi một thiên thần xinh đẹp và hy sinh cả tuổi thanh xuân để chăm sóc người chồng bại liệt không một lời than trách.

9 năm qua là không dài đối với một đời người, nhưng cũng không ngắn, biết bao lần thập tử nhất sinh, em vẫn không chán nản, nét mặt em vẫn rạng rỡ tươi vui.

Hằng tuần ba buổi đẩy xe lăn đưa tôi đến bệnh viện chạy thận, em vẫn tươi cười, chăm sóc nâng niu tôi.

Suy nghĩ hồi tưởng lại, tôi mới thấy tình thương của Chúa ban cho tôi thật lớn lao:

”Đức Chúa, Chúa tôi tôn thờ

Ngài làm cho tôi sức mạnh” (HB3-19)

Tôi thật hạnh phúc vì được sống trong tâm tình của Thánh Têrêsa bốn mạng lớp chúng tôi:

“Nếu các con không trở nên như trẻ nhỏ thì chẳng được vào Nước Trời” (Mt 18,1-5).

Tôi mừng rỡ thực sự, tôi quá hạnh phúc, có lẽ trên đời không ai diễm phúc như tôi, tôi được trở nên như trẻ nhỏ và cả cuộc đời bên tôi vẫn có em. Một thiên thần rất đẹp mà Thiên Chúa riêng tặng cho tôi và sẽ đi suốt cuộc đời tôi.

Em đẹp lắm, hồn thiên thần của tôi. Xin cảm ơn em.

Tôi biết em cũng đang tràn trề hạnh phúc giống như tôi, vì em đang phục vụ 3 trẻ thơ (*tôi và hai con đại*).

Thiên Chúa tôi thờ là sức mạnh của tôi: Những lúc chao đảo như thế, tôi mới cảm nhận: khi bất hạnh mình biết nâng niu sẽ trở thành hạnh phúc.

Hạnh phúc như ngọc trong đá

Không đến với ai hờ hững đi qua

Hạnh phúc như mật trong hoa

Không có với ai không cần cù tìm lấy

Hạnh phúc nơi đây, hôm nay tôi thấy

là ngọc trong đá, là mật trong hoa

mà bạn tôi đã tìm ra

bằng trái tim, bằng cuộc đời dâng tặng.

(Ngọc trong đá của Nguyễn Đông Thức)

Tôi cảm tạ Hồng ân Thiên Chúa, đội ơn Mẹ Maria, Thánh nữ Têrêsa Hải đồng Giêsu bổn mạng lớp chúng tôi đã ban cho tôi một thiên thần rất đẹp.

Xin cảm ơn em, ngàn lần cảm ơn em. Hỡi thiên thần của tôi.

Vinh Sơn

SUY TƯ LÚC 0 GIỜ

Đầu tiên tôi xin được giải thích về tiêu đề này để các bạn khỏi mất công suy nghĩ lung tung:

Đơn giản là vì thời gian này tôi hơi bị khó ngủ, nên trong một đêm như vậy, lúc đang nằm nghĩ ngợi miên man, chợt nhớ đến lời đề nghị của các bạn về việc làm cuốn kỷ yếu, thế là vội ngồi dậy để viết, lúc đó là 0 giờ.

Hôm rồi, đi lễ nghe ca đoàn hát: “Đời con là kiếp cỏ hoang, mọc hoang vu xót xa bên đường”. Lúc đó tim mình chợt nhói đau, hình như lời bài hát có phần giống cuộc đời

mình. Nhưng, xin lỗi đây chỉ là suy nghĩ thoáng qua vì mình cũng chỉ là 1 con người có xác thịt yếu đuối mà. Nên khi nghe ca đoàn hát tiếp: “Ngài thương con dắt đi trên đường. Đường đi bao nỗi gian nan, có Ngài bên đời con sầu vương” thì lòng mình đã phần chần trở lại.

Lạy Ngài, cảm ơn Ngài đã thương nâng niu, cứu giúp con, những khi phong ba, bão táp để con còn đứng vững, bền bỉ ở bên đường đời mà làm chứng cho tình yêu của Ngài. Xin được cảm ơn những người con gặp trên đường đời là tất cả những vị ân sư của con, những bậc đàn anh, những bạn bè của con đã ra tay nâng đỡ, chăm sóc, tưới tẩm cho ngọn cỏ này trong những lúc khó khăn nhất tưởng chừng như sắp phải bật rễ héo khô để được đứng vững và tươi tốt trở lại.

Chắc chắn một điều rằng con sẽ chẳng làm được việc gì để đền ơn những ân nhân của con, chỉ xin được đền đáp lại bằng những câu kinh, những lời nguyện. Xin chúa luôn giữ gìn và ban nhiều ơn lành xuống trên Gia đình Lê Bảo Tịnh của chúng con.

Xin Ngài cùng đi với con.

HOÀNG XUÂN HÓA

Nét đẹp Lê Bảo Tịnh **trong khóa Tĩnh Huấn Giới Gia Trưởng Giáo phận**

“Gia đình, Công việc và Ngày lễ” đó là chủ đề của khóa tĩnh huấn Giới Gia Trưởng Giáo phận Banmethuot lần thứ II, khai mạc vào sáng ngày 03.5.2012 và bế mạc vào

chiều ngày 04.5.2012, tại khuôn viên nhà thờ Giáo họ Giuse, Giáo xứ Thánh Tâm Banmêthuột.

Có khoảng hơn 2.000 gia trưởng từ các giáo xứ trong Giáo phận về dự khóa tĩnh huấn lần này, kể cả các giáo xứ ở xa như Châu Ninh, Đức Hạnh Phước Long cũng có mặt. Cùng về tham dự với các gia trưởng, ngoài Đức Cha Vinh Sơn Nguyễn Văn Bản, Giám mục Giáo phận còn có Đức Cha Phêrô Nguyễn Văn Khảm, Chủ tịch Ủy Ban Truyền Thông Xã hội HĐGMVN; Đức Ông Đaminh Hà Duy Khâm, Quý Cha, Quý Soeurs và Quý Khách.

Chương trình Khóa tĩnh huấn năm nay có cuộc thi viết về gia đình khá mới mẻ. Những bài viết rất thật về gia đình phản ánh những kỷ niệm đáng nhớ, đáng quý trong đời sống, những nguyên lý nền tảng của hạnh phúc lứa đôi, những niềm vui, hạnh phúc và cả những thử thách, bất hạnh trong đời sống vợ chồng, cha mẹ, con cái. Số bài dự thi không nhiều, chỉ có 40 bài, nhưng theo đánh giá của Ban tổ chức, đó là sự nỗ lực tích cực hưởng ứng của các gia trưởng.

Có 5 bài dự thi đoạt giải. Bài nào cũng cảm động đến rơi lệ.

Bài viết của anh Nguyễn Vinh Sơn đoạt giải nhì. Bài viết nói lên tâm sự và cảm nhận của anh Hoàng Xuân Hóa về người vợ trẻ xinh đẹp, hy sinh cả tuổi thanh xuân, luôn tươi cười vui vẻ chăm sóc anh, người chồng bại liệt, và 2 đứa con nhỏ đại suốt 9 năm nay không một lời thở than.

Sáng nay, như thường lệ, chị đẩy xe lăn tay đưa anh ra bệnh viện chạy thận. Vừa chạy thận xong, chị đưa anh đến theo yêu cầu của Ban tổ chức. Cả khán trường lặng đi,

xúc động khi 2 vợ chồng anh Hóa xuất hiện như nhân chứng sống động.

Lúc anh Sơn trình bày bài viết, chị Vân, vợ anh Hóa, không cầm được nước mắt, nhìn chị khóc mới cảm nhận được nét đẹp thiên thần đáng yêu của chị. Phía dưới khán trường, các vị gia trưởng cũng đang cố dấu đi những giọt lệ cứ chực tuôn trào bên khóe mắt.

Bài viết vừa trình bày xong, nhiều người ùa lên sân khấu, kẻ tặng hoa, người tặng quà cảm thông chia sẻ hoàn cảnh khó khăn mà hạnh phúc của anh Hóa. Có những người thân quen như anh Hà, Công ty Nano, Hội doanh nhân công giáo, nhưng cũng có những người xa lạ chẳng biết là ai, cũng cứ cố dúi vào tay anh chị Hóa chút quà nhỏ biểu lộ tâm tình yêu thương nhân ái. Anh Hóa thoáng ngậm ngùi, cảm ơn Quý Đức Cha, Đức Ông, Quý Cha và tất cả mọi người. Anh phân bua về sự đường đột, không có sự chuẩn bị trước nên khá bỡ ngỡ, ngại ngùng, có điều chi thất thố xin được miễn thứ. Anh cho biết anh rất tự hào vì anh là môn sinh Lê Bảo Tịnh và anh yêu mến tất cả anh em Lê Bảo Tịnh, nhất là anh em lớp Têrêxa.

Ngay lúc đó, có người hỏi anh Sơn: Được biết anh gửi bài dự thi với tư cách gia trưởng thuộc giáo xứ Kim Châu. Khi lên trình bày, anh lại mang đồng phục và đeo thẻ của Ban Truyền Thông Giáo phận. Nhưng lúc anh giới thiệu về bài viết thì lại như là một môn sinh Lê Bảo Tịnh nói thay người bạn đồng môn rất thân yêu của mình. Vậy anh là ai? – Câu hỏi rất tinh tế và độc đáo. Chính câu hỏi đã nói lên tất cả!

Giờ giải lao, Cha giáo Gioan Bùi Quang Đạo đến gặp anh Sơn và vợ chồng anh Hóa, lúc bấy giờ đang có một số anh em Lê Bảo Tịnh và nhiều người vây quanh, Cha giáo nắm tay anh Sơn đồng đặc tuyên bố: “Thế mới là Lê Bảo Tịnh!”. Nét mặt Cha hân hoan, hãnh diện về học trò mình lắm!

Vâng, đó là Nét Đẹp Lê Bảo Tịnh trong khóa Tỉnh Huấn Giới Gia Trưởng Giáo phận Banmêthuat năm nay. *“Ước gì Lời Chúa hoàn tất hành trình của mình và được tôn vinh”* (2 Thes 3,1). Ước gì tinh thần Lê Bảo Tịnh vẫn mãi đoàn kết, yêu thương nhau, vẫn mãi rạng ngời. Ước gì, dù ở đâu, dù mặc áo “màu” gì, bất cứ lúc nào chúng ta cũng có thể tự hào là môn sinh Lê Bảo Tịnh. Ước gì! Ước gì!... Có người thậm chí nói: Ước gì, tôi cũng được là môn sinh Lê Bảo Tịnh!

Vũ Đình Bình

CẢM ƠN

Cám ơn đời đã cho ta nhựa sống
Đây những niềm vui từ giữa đời thường
Mắt âu yếm của người vợ yêu thương
Giọng thơ ngây của đàn con bé nhỏ.

Và đây nữa ánh bình minh lại đến
Hoa muôn màu, khoe sắc, nở vui tươi
Đàn chim nhỏ líu lo giọng hát
Tung cánh bay lên trong ánh sáng rạng ngời.

Cám ơn đời, cám ơn đời mãi mãi
Lại thêm một ngày nữa để yêu thương
Gieo mạch sống trong tâm hồn nhân loại
Để thấy tin yêu trong ánh mắt, nụ cười.

Nguyễn Thái Hùng

Vài hình ảnh sinh hoạt năm 2025

Hẹn gặp lại!!!